

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Ernst Walter Benecke en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Duitse verzoeker Ernst Walter Benecke, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1937 te Marke (Duitsland) geboren en woont sedert 1948 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als broodbezorger verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Julius Glass, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1921 te Trnava (Tsjechoslowakije) geboren. Gedurende de oorlogsjaren werd hij gedwongen in Duitsland te werk gesteld. Na de bevrijding deed hij als chauffeur dienst bij het Amerikaanse bezettingsleger. In september 1947 kwam verzoeker met zijn van origine Nederlandse vrouw naar ons land. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als automonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Yvonne Marie Elisabeth Gorges, de Duitse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1937 te Naarden geboren. Met uitzondering van het tijdvak 1950 tot 1956 toen zij in Suriname verbleef, heeft adressante steeds in ons land gewoond. Zij voelt zich Nederlandse. Verzoekster studeert muziek aan het Amsterdams Muzieklyceum. Haar broer Ernst Heinrich werd reeds genaturaliseerd bij de wet van 4 december 1957, *Stb.* 507.

De Duitse verzoeker Martinus Gerardus Hellmann wordt voorgedragen in artikel 1, onder 4. Hij werd in 1937 te Velsen geboren uit het huwelijk van een Duitse vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Het gezin vertrok in 1938 naar Duitsland. Nadat zijn moeder in 1944 bij een bombardement om het leven was gekomen, werd verzoeker in 1945 opgenomen in het gezin van een hier te lande wonende oom. Sedertdien heeft hij met een onderbreking van 1949 tot 1952, toen hij in Indonesië verbleef, steeds in ons land gewoond. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als stuurman ter koopvaardij voorziet hij in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Hessel Carolus Hennink. Deze werd in 1927 te Djakarta (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1946 onafgebroken in ons land. Met het voornemen om na beëindiging van zijn hier te lande aangevangen studie naar zijn geboorteland terug te keren, opteerde verzoeker in november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Hij betreurt thans zijn keuze en zou gaarne in zijn Nederlanderschap worden hersteld. Als onderwijzer heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

De Duitse verzoekster Susanne Herz, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1924 te Berlijn (Duitsland) geboren. In 1938 vluchtten haar ouders met hun gezin naar ons land en sindsdien heeft verzoekster hier onafgebroken gewoond. Zij onderscheidt zich niet van een Nederlandse uit haar kring. Als ontwerpster voorziet zij in haar onderhoud. De ouders van adressante, alsmede haar broer verkregen het Nederlanderschap

reeds door naturalisatie, respectievelijk bij de wet van 21 februari 1952, *Stb.* 79 en de wet van 2 juni 1954, *Stb.* 241.

Alan Hopcraft, de Britse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1934 te Hull (Groot-Brittannië) geboren en verblijft sedert februari 1955 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als lasser en terreinarbeider verdient verzoeker het brood voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Peter Wilhelm Küsters, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1930 te Havert in het huidige Drost-ambt Tudderen geboren, waar hij tot 1956 heeft gewoond. In juli van laatstgenoemd jaar huwde hij met een Nederlandse vrouw, waarna hij zich te Sittard vestigde. Verzoeker heeft zich de Nederlandse zeden en gewoonten eigen gemaakt. Hij is werkzaam als laborant; zijn echtgenote beheert een agentschap van de P.T.T.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Helena Linnemeijer. Zij werd in 1909 te Losser geboren en heeft steeds hier te lande gewoond. Verzoekster onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Als onderwijzeres voorziet zij in haar onderhoud.

De Franse verzoekster Marie Ange Françoise Ollivier, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1933 te Plouider (Frankrijk) geboren en is sedert 1953 in ons land gevestigd. Verzoekster is als kloosterzuster werkzaam bij het onderwijs.

Walter Schneider, de Duitse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1938 te Recklinghausen (Duitsland) geboren. Met zijn moeder, die Nederlandse van origine is, kwam hij in 1944 naar ons land. Door opvoeding en onderwijs is verzoeker in geest en leven Nederlander geworden. Als boekbinder en persvergulder verdient hij het brood.

De in de artikelen 2 en 3 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 6, op grond van de door hen verrichte Nederlandse militaire dienst; de overigen omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren.

De verzoeker Johan Joasap Bakarbesj, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1912 op Ambon (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood.

De verzoeker Robert Daniël Bei, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1925 te Salatiga (Indonesië) geboren. Sedert 1941 is hij vrijwel onafgebroken in dienst van de Koninklijke Marine. Hij bekleedt thans de rang van sergeant-machinist. Verzoeker heeft sinds 1950 zijn hoofdverblijf hier te lande.

Alfred Franciscus, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1897 op Ambon (Indonesië) geboren. Van 1917 tot 1949 deed hij dienst bij het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant. In 1951 werd hij met zijn gezin naar ons land overgebracht. Verzoekers beide meerderjarige dochters Josina Jacoba Johanna en Sarah worden voorgedragen in artikel 2, onder 4 en 5. Zij zijn respectievelijk in 1927 en in 1920 te Bandoeng (Indonesië) geboren. Josina Jacoba Johanna oefent het beroep van verpleegster uit, Sarah is werkzaam als assistent-kleuterleidster.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

In artikel 2, onder 6, wordt voorgedragen Rudolf Elfianus Lantang de Groot, geboren in 1935 te Bangilan (Indonesië). Zijn ouders vertrokken in 1937 met hun gezin naar Nederlands-Nieuw-Guinea, waar zijn vader in 1944 tijdens Japanse gevangenschap om het leven kwam. In 1947 ging adressant naar Djakarta. Aangezien zijn moeder echter in Manokwari woonachtig bleef, verkreeg verzoeker na de soevereiniteitsoverdracht als minderjarige niet de Indonesische nationaliteit, maar behield het Nederlands onderdaanschap. Zelf in de mening verkerende Nederlander te zijn, kwam hij in 1954 naar ons land. Van september 1955 tot maart 1957 was hij als dienstplichtige bij de Koninklijke Landmacht en eerst toen werd het hem duidelijk wat zijn werkelijke nationaliteitsrechtelijke status was. Verzoeker volgt een opleiding aan een uitgebreid-technische school; de Gemeentelijke Dienst voor Sociale Belangen te 's-Gravenhage draagt zorg voor zijn onderhoud.

De verzoeker Willem Frederik Pijpaert, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1926 te Soekaboemi (Indonesië) geboren. Hij diende van 1946 tot 1950 als vrijwilliger bij het K.N.I.L. Na zijn ontslag uit de militaire dienst vestigde hij zich op Nederlands-Nieuw-Guinea. Sedert 1959 verblijft hij in ons land. Als kok voorziet hij in zijn onderhoud. Verzoekers vader, alsmede zijn broers Pieter Alexander en Dolf verkregen het Nederlandschap reeds door naturalisatie.

Alex Tomaso, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1931 te Magelang (Indonesië) geboren. Na bijna twee jaar bij het K.N.I.L. te hebben gediend, kwam hij in 1951 naar ons land. In 1954 huwde hij met een Nederlandse vrouw. Als fabrieksarbeider voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 3 wordt voorgedragen de minderjarige Peter Emanuel Kouwenberg. Deze werd in 1946 te Djakarta (Indonesië)

geboren uit het huwelijk van de Nederlander Marinus Hendrik Kouwenberg en Irma van Angelbeek, eveneens Nederlandse van origine. De moeder overleed op 9 augustus 1951. Uit angst zijn werkring te zullen verliezen opteerde de vader op 27 december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In december 1956 diende laatstgenoemde een verzoek tot herkrijging van het Nederlandschap in. Zijn zoon was toen reeds sinds augustus 1956 in Nederland. De naturalisatie van M. H. Kouwenberg, die inmiddels ook in Nederland was aangekomen, werd voorgesteld bij een ontwerp van wet dat op 29 april 1959 door Hare Majesteit de Koningin aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter overweging werd aangeboden (zitting 1959 - 5484). M. H. Kouwenberg overleed echter op 9 juni 1959, in verband waarmee het verzoek om naturalisatie kwam te vervallen (zie nota van wijziging ingezonden op 18 juni 1959). Thans wordt voor Peter Emanuel Kouwenberg zelfstandige naturalisatie verzocht door zijn voogdes. De ondergetekende acht het billijk dat aan dit verzoek wordt voldaan.

Met uitzondering van de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, en de Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, moet om zijn Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie daarvan afstand doen. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.